

Προσφυγή-αγωγή της S.A Global Electronic Finance Management κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2002

(Υπόθεση T-29/02)

(2002/C 118/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρία S.A Global Electronic Finance Management, εκπροσωπούμενη από τον Matthias E. Storme και την Ann Gobien του δικηγορικού γραφείου Keuleneer, Storme, Vanneste, Van Varenbergh, Verhelst, Βρυξέλλες (Βέλγιο), άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 13 Φεβρουαρίου 2002, προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα το αντίστοιχο σε ευρώ ποσό των 40 693 ECU·
- να κρίνει ότι άνευ νομίμου ερείσματος επιχείρησε η Επιτροπή να ανακτήσει από την προσφεύγουσα το ποσό των 273 516 ECU και ως εκ τούτου να υποχρεώσει την Επιτροπή να εκδώσει «πιστωτικό σημείωμα» για το ποσό των 273 516 ECU·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής-αγωγής, σύμφωνα με ρήτρα διατησίας κατά την έννοια του άρθρου 238 [πρώην άρθρο 181] της Συνθήκης ΕΚ, είναι να υποχρεωθεί η Επιτροπή, ως εκπροσώπουσα την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 40 693 ECU, σε εκτέλεση συμβάσεως στο πλαίσιο του προγράμματος ESPRIT, με σκοπό την ανάπτυξη της χρηματοοικονομικής υποδομής, των συστημάτων και των μηχανισμών συναλλαγών που είναι αναγκαίοι για την προώθηση του ηλεκτρονικού εμπορίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εφαρμοστέο είναι το βελγικό δίκαιο.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα εξής:

- Η προσφεύγουσα εκτέλεσε ορθώς τις συμβατικές υποχρεώσεις της, όπως επανειλημμένως διαπίστωσε η Επιτροπή κατά την εκτέλεση του σχεδίου και επιβεβαίωσε η τελική επιθεώρηση. Το αναφερόμενο στον λογαριασμό που υπέβαλε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή για καταβολή ποσό ήταν δικαιολογημένο και επαρκώς τεκμηριωμένο. Κατά συνέπεια, ουδείς λόγος συντρέχει να αναζητήσει η Επιτροπή οποιοδήποτε ποσό.

— Ουδεμία απόδειξη υφίσταται ως προς το ότι η Επιτροπή προέβη εσφαλμένως σε οποιαδήποτε καταβολή.

— Η Επιτροπή γνωστοποίησε για πρώτη φορά ότι άλλαξε γνώμη σχετικά με την αποδοχή του κόστους του σχεδίου μόλις έξι μήνες μετά την ολοκλήρωση του σχεδίου και τρεις μήνες μετά την τελική επιθεώρηση. Κατά τον τρόπο αυτόν, η καθής/εναγομένη δεν γνωστοποίησε τις αντιρρήσεις της εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

— Η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τις γενικές αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της τηρήσεως προσηκούσας διαδικασίας και της καλόπιστης εκτελέσεως της συμβάσεως.

Προσφυγή της Ricosmos BV κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Φεβρουαρίου 2002

(Υπόθεση T-53/02)

(2002/C 118/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η εταιρία Ricosmos BV, με έδρα το Delfzijl (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Martijn Hendrik Fleers, Michel Chatelin και Pierre Metzler, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόφαση E(2001) 3663 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 2001, στον φάκελο REM 09/00·
2. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διαθέτει διάφορες τελωνειακές άδειες βάσει των οποίων μπορεί να ρυθμίζει ζητήματα κοινοτικής διαμετακομίσεως. Έτσι, η προσφεύγουσα ρύθμισε διάφορες μεταφορές τσιγάρων οι οποίες έγιναν προς την Τσεχία υπό το τελωνειακό καθεστώς της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακομίσεως. Αργότερα, για μερικές από τις μεταφορές αυτές που πραγματοποιήθηκαν από το 1994 προέκυψε ότι διαπράχθηκαν απάτες από τρίτους.

Το 1997 η προσφεύγουσα υπέβαλε στις ολλανδικές τελωνειακές αρχές αίτηση διαγραφής των εισαγωγικών δασμών βάσει του άρθρου 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92⁽¹⁾, δεδομένου ότι η ίδια η προσφεύγουσα δεν είχε ανάμιξη στην απάτη και επιπλέον είχε λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την αποτροπή της απάτης. Κατά την προσφεύγουσα, για τις μεταφορές αυτές δεν μπορούσε να της προσαφθεί ούτε δόλος ούτε πρόδηλη αμέλεια. Οι ολλανδικές αρχές διαβίβασαν την αίτηση αυτή στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 905 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93⁽²⁾. Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή αρνήθηκε τη διαγραφή των τελωνειακών δασμών.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται πρώτ' απ' όλα ότι παραβιάστηκε το άρθρο 907 του κανονισμού 2454/93. Κατά την προσφεύγουσα, κακώς παρατάθηκε τρεις φορές η προθεσμία εννέα μηνών για τη λήψη αποφάσεως. Επιπλέον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματά της άμυνας. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν ενημερώθηκε για την εξέλιξη της διαδικασίας και ιδίως για τις ερωτήσεις της Επιτροπής προς τις ολλανδικές αρχές. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα δεν απέκτησε από την αρχή πρόσβαση σε ολόκληρο τον φάκελο προκειμένου να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Όμως, η Επιτροπή υπολόγισε την παράταση της προθεσμίας κατά τέτοιο τρόπο ώστε η παράταση να είναι ίση με το διάστημα που διέρρευσε σχετικά. Παρά ταύτα, κατά την προσφεύγουσα η προθεσμία για τη λήψη αποφάσεως δεν μπορούσε να παραταθεί επί όσο χρονικό διάστημα η προσφεύγουσα δεν είχε ενημερωθεί για τις ερωτήσεις που είχαν τεθεί και δεν είχε πλήρη πρόσβαση στον φάκελο.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε η αρχή της ασφάλειας δικαίου. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι βάσει του άρθρου 907 του κανονισμού 2454/93 μπορούσε να θεωρήσει ότι μετά την πάροδο εννέα μηνών ελήφθη ευνοϊκή γι' αυτήν απόφαση, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν είχε ενημερωθεί για το ενδεχόμενο παρατάσεως της προθεσμίας που τάσσεται από το άρθρο αυτό.

Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την κρίση της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα επέδειξε πρόδηλη αμέλεια. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ίδια δεν παρέβη κανόνες δικαίου και ενήργησε σύμφωνα με καθιερωμένες συνήθειες και τη διεθνή πρακτική στο εμπόριο. Επίσης, δεν υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας και της απάτης που διαπράχθηκε.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι παραβιάστηκε η αρχή της αναλογικότητας. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η επιβάρυνση που επιβλήθηκε είναι σε κάθε περίπτωση δυσανάλογη με την τυχόν αμέλειά της.

(1) Κανονισμός του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1).

(2) Κανονισμός της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 (ΕΕ L 253 της 11.10.1992, σ. 1).

Προσφυγή της *Organización de Productores de Túnidos Congelados* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Μαρτίου 2002

(Υπόθεση T-69/02)

(2002/C 118/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η *Organización de Productores de Túnidos Congelados*, με έδρα το Bermeo (Vizcaya, Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Ramón García-Gallardo Gil-Fournier και Javier Guillém Carrau, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Μαρτίου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη, καθ' όσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μείωσε τις ποσότητες για τις οποίες μπορεί να καταβληθεί αντισταθμιστική αποζημίωση στην ΟΡΤUC, ήτοι να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 2, και το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) 2496/2001 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2001, για τη χορήγηση αντισταθμιστικής αποζημίωσης στις οργανώσεις παραγωγών για αλιεύματα τόνου που παραδόθηκαν στη βιομηχανία μεταποίησης κατά τη διάρκεια της περιόδου από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Μαρτίου 2001⁽¹⁾·
- να διατάξει κάθε άλλο μέτρο το οποίο ήθελε κρίνει πρόσφορο το Πρωτοδικείο για να συμμορφωθεί η Επιτροπή προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 233 ΕΚ και, συγκεκριμένα, για να προβεί η Επιτροπή σε νέα εξέταση της καταστάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας.